

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО ПРИМІТОК ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНІСТІ
ПІДГОТОВЛЕНОЇ ЗГІДНО З П(С)БО
СТАНОМ НА 31.12.2019 р.**

**Товариство з обмеженою відповідальністю
«Медичний центр «Наша Родина»**

1. Загальна інформація

Медичний центр «НАША РОДИНА» був відкритий в січні 2014 року в Києві для надання медичних послуг фізичним особам, корпоративному сектору і страховим компаніям.

Юридична та фактична адреси Компанії: 03150, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 54-Б.

Протягом звітнього періоду злиття, приєднання, поділу, виділення Компанії не відбувалось.

Станом на 31.12.2019 р., в Компанії працювало 223 працівники та станом на 31.12.2018 р. – 209 працівників.

Станом на 31.12.2018, 31.12.2019 р., власниками істотної участі Товариства є ПрАТ АСК «ІНГО Україна» – частка у статутному капіталі Товариства становить 100%. Зміни у складі часток власників у зареєстрованому капіталі не відбувалися.

Кінцевий бенефіціарний власник (контролер) Товариства – Ярославський Олександр Владиленович.

Основний вид діяльності Компанії є надання медичних послуг на території України. Медичний центр «НАША РОДИНА» – це багатопрофільна поліклініка із сучасним лікувально-діагностичним обладнанням та штатом кваліфікованих спеціалістів із різних напрямів. У Компанії представлені 48 лікувальних спеціальностей у межах однієї мережі медичних центрів, серед них: терапія, педіатрія, сімейна медицина, хірургія, травматологія-ортопедія, акушерство та гінекологія, урологія, дерматологія, неврологія, ендокринологія, імунологія, отоларингологія, офтальмологія, фізіотерапія, стоматологія (терапевтична, хірургічна, дитяча), стоматологічна ортопедія, стоматологічна ортодонтія. Компанія має ліцензію на ведення медичної практики.

Випуск фінансової звітності Компанії за рік, який закінчився 31 грудня 2019 р., був затверджений Керівництвом 25 лютого 2020 р.

2. Основні положення облікової політики

Основні принципи облікової політики, застосовані для підготовки цієї фінансової звітності, наведено нижче.

Основа підготовки фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена відповідно до Положень (стандартів) бухгалтерського обліку України (далі – П(С)БО).

Ця фінансова звітність підготовлена відповідно до принципу подальшого безперервного функціонування.

Валюта звітності

Ця фінансова звітність подана в національній валюті України – гривні.

Методи оцінки статей балансу

Облікова політика Компанії в частині методів оцінки активів та зобов'язань, їх переоцінки, створення резервів реалізується відповідно до чинного законодавства, нормативних документів та національних Положень (стандартів) бухгалтерського обліку, внутрішніх правил і положень Компанії.

Для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності активи і зобов'язання Компанії оприбутковуються та обліковуються за:

- вартістю їх придбання чи виникнення – за історичною або первісною вартістю: активи за сумою сплачених за них коштів, їх еквівалентів або інших форм компенсації, зобов'язання за сумою мобілізованих коштів в обмін на такі зобов'язання або сумою коштів чи їх еквівалентів, які підлягають сплаті для погашення зобов'язань у процесі звичайної господарської діяльності;
- справедливою (ринковою) вартістю: активи за сумою, яку необхідно було б сплатити для придбання (обміну) таких активів, зобов'язання за сумою, якою може бути погашене таке зобов'язання в результаті операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами; вираз «обізнані, зацікавлені та незалежні сторони» означає наявність добре проінформованого покупця, який має бажання купити, і добре проінформованого продавця, що має бажання продати, які є незалежними та діють у власних інтересах; приведення вартості активів у відповідність до справедливої здійснюється шляхом їх переоцінки, оцінки на предмет зменшення корисності та наявних ризиків.

Крім зазначених, у цій обліковій політиці Компанії, залежно від характеру та змісту завдань різних складників його облікової системи, використовуються інші методи оцінки окремих груп активів і зобов'язань, а саме:

- балансова вартість – вартість активів або зобов'язань за даними бухгалтерського обліку, тобто відображена в балансі Компанії; балансова вартість окремих активів чи зобов'язань складається з декількох елементів, які обліковуються окремо; так, балансова вартість векселів обліковується у розрізі кожного складника боргового цінного паперу: номінал, неамортизований дисконт, неамортизована премія;
- договірна вартість – вартість активу, передбачена договорами, укладеними Компанією та контрагентами;
- залишкова вартість – різниця між первісною (переоціненою) вартістю активу та сумою нарахованого зносу чи створеного резерву;
- заставна вартість – вартість предмета застави, визначена за узгодженістю між Компанією та фінансовою установою, які є незалежними, та зафіксована у відповідному договорі застави;
- ліквідаційна вартість – сума коштів, яку передбачається отримати у разі ліквідації певного активу;
- номінальна вартість – вартість, вказана на цінних паперах, монетах тощо;
- переоцінена вартість – вартість активу після його переоцінки;
- поточна (відновлювана) вартість – сума грошових коштів, їх еквівалентів або інших форм компенсації, яку потрібно було б витратити для придбання (створення) такого самого або аналогічного активу на поточний момент (дату балансу);
- теперішня вартість – теперішня (дисконтована) сума майбутніх чистих грошових надходжень, які очікуються від використання активу; теперішня (дисконтована) вартість майбутніх платежів, які, як очікується, потрібні для погашення зобов'язання в процесі звичайної діяльності;
- чиста вартість реалізації – ціна реалізації активу в умовах звичайної господарської діяльності за вирахуванням витрат на збут.

Вартість активів змінюється внаслідок коливання ринкових цін, курсів іноземних валют, фізичного та морального зносу, інших об'єктивних факторів. Компанія проводить переоцінку окремих статей активів до їх справедливої (ринкової) вартості у порядку, визначеному чинним законодавством та внутрішніми документами Компанії.

Оцінка (переоцінка) активів та зобов'язань може бути відображена в обліку різними способами, відповідно до нормативних актів із питань ведення бухгалтерського обліку, а саме:

- коригуванням відповідної статті балансового звіту;
- переоцінкою статей балансу в іноземній валюті, за виключенням немонетарних, за офіційним валютним курсом;
- формуванням спеціальних резервів у національній валюті (за активами в національній валюті).

Облік основних засобів та інших необоротних матеріальних активів

Визнання

Об'єкт основних засобів визнається активом, якщо існує імовірність того, що Компанія отримає в майбутньому економічні вигоди від його використання та вартість його може бути достовірно визначена.

Одиницею обліку основних засобів є об'єкт основних засобів.

Собівартість об'єкта основних засобів складається з:

- ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;
- будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом, за винятком накопиченої амортизації й збитків від знецінення та нерухомості, яка відображається за переоціненою вартістю.

Витрати на сплату відсотків за користування кредитом не включаються до первісної вартості основних засобів, придбаних за рахунок позикових коштів, ці витрати списуються на витрати відповідного періоду. Якщо об'єкт було створено Компанією за рахунок позикових коштів, процентні витрати включаються до вартості основного засобу.

Облік та оцінка на дату складання звітності

Здійснювати переоцінку тих об'єктів основних засобів, залишкова вартість яких відрізняється від їх справедливої вартості на дату балансу більше ніж на 10%.

Сума дооцінки залишкової вартості об'єкта основних засобів включається до складу капіталу в дооцінках та відображається в іншому сукупному доході, а сума уцінки – до складу витрат.

Переоцінка об'єктів обліку тієї групи, об'єкти якої вже зазнали переоцінки, надалі має проводитися з такою регулярністю, щоб їх залишкова вартість на дату балансу суттєво не відрізнялася від справедливої вартості.

Амортизація основних засобів

Амортизація основних засобів нараховується за методом рівномірного нарахування протягом передбачуваного строку корисного використання й відображається у складі витрат. Амортизацію активу починають нараховувати, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування

та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом.

Діапазон строків корисного використання становить:

- будинки – 20 років;
- споруди – 15 років;
- передавальні пристрої – 10 років;
- машини та обладнання – 5 років;
- транспортні засоби – 5 років;
- інструменти, прилади, інвентар (меблі) – 4 роки;
- інші – 12 років.

Строк корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів переглядається в разі зміни очікуваних економічних вигід від його використання.

Удосконалення орендованого майна за фінансовою орендою амортизуються протягом строку оренди.

Об'єкт основних засобів вилучається з активів (списується з балансу) у разі його вибуття внаслідок продажу, безоплатного передання або невідповідності критеріям визнання активом.

Якщо залишкова вартість об'єкта основних засобів суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу, Компанія здійснює переоцінку вартості об'єкта. У разі переоцінки об'єкта основних засобів на ту саму дату здійснюється переоцінка всіх об'єктів групи основних засобів, до якої належить цей об'єкт.

Інвестиційна нерухомість

Під час первісного визнання об'єкти інвестиційної нерухомості оцінюються та відображаються Компанією в бухгалтерському обліку за первісною вартістю, яка включає ціну придбання цієї нерухомості та всі витрати, що безпосередньо пов'язані з її придбанням. У разі придбання інвестиційної нерухомості на умовах відстрочення платежу за первісну вартість об'єкта приймається його ціна. Різниця між цією сумою та загальною сумою платежів визнається процентними витратами за період надання кредиту.

Витрати на поточне обслуговування, ремонт та утримання об'єктів інвестиційної нерухомості визнаються витратами під час їх здійснення.

Капітальні інвестиції на реконструкцію об'єкта інвестиційної нерухомості, який у довгостроковій перспективі використовуватиметься як інвестиційна нерухомість, збільшують його вартість.

Після первісного визнання об'єктів інвестиційної нерухомості подальша їх оцінка здійснюється Компанією за справедливою (переоціненою) вартістю з визнанням змін справедливої вартості в прибутку або збитку; амортизація та зменшення корисності не визнаються.

У подальшому Компанія здійснює оцінку інвестиційної нерухомості з такою регулярністю, щоб її залишкова вартість на дату балансу суттєво не відрізнялася від справедливої вартості. Визначення справедливої вартості об'єктів інвестиційної нерухомості здійснюється аналогічно до порядку здійснення переоцінки основних засобів.

Компанія припиняє визнавати в балансі об'єкти інвестиційної нерухомості під час їх вибуття внаслідок продажу або передання у фінансовий лізинг (оренду), або якщо більше не очікується отримання будь-яких економічних вигід від їх використання.

Необоротні активи, утримувані для продажу

Необоротні активи класифікуються як такі, що утримуються для продажу, якщо на дату прийняття рішення щодо визнання їх активами, що утримуються для продажу, виконуються такі умови:

- стан активів, у якому вони перебувають, дає змогу здійснити негайний продаж;
- високий ступінь імовірності їх продажу протягом року з дати класифікації;
- є відповідне рішення Генерального директора про намір здійснити продаж цих активів протягом року.

Перед первісною класифікацією активів, утримуваних для продажу, Компанія здійснює оцінку балансової вартості активів:

- якщо облік необоротних активів здійснюється за первісною вартістю (собівартістю), то Компанія переглядає їх на зменшення корисності;
- якщо необоротні активи обліковуються за переоціненою вартістю (справедливою вартістю), то здійснюється їх переоцінка.

Необоротні активи, що більше не класифікуються як активи, що утримуються для продажу, з дати прийняття рішення про відмову від продажу Компанія обліковує за найменшою з двох оцінок:

- за балансовою вартістю, що визначалася до дати визнання їх як активів, що утримуються для продажу. Балансова вартість коригується з урахуванням амортизації, переоцінки, збитків від зменшення корисності, що були б визнані, якщо активи не були класифіковані як такі, що утримуються для продажу;
- за сумою очікуваного відшкодування на дату прийняття рішення про відмову від продажу.

У разі переведення до категорії активів, що утримуються для продажу, необоротних активів, які оцінювалися за первісною вартістю (собівартістю), Компанією здійснюється коригування балансової вартості з урахуванням сум накопиченої амортизації, втрат від зменшення корисності з одночасним визнанням такого коригування у звіті про фінансовий результат. Балансова вартість необоротних активів, які до часу переведення до категорії активів, утримуваних для продажу, обліковувалися за переоціненою вартістю, коригується як уцінка або дооцінка.

Облік нематеріальних активів

Облік та оцінка на дату складання звітності

Нематеріальний актив, при первісному визнанні, слід первісно оцінювати за собівартістю, при цьому необхідно орієнтуватись на активний ринок подібних нематеріальних активів. Якщо активного ринку не існує, нематеріальний актив оцінюється лише за собівартістю.

Собівартість придбаного нематеріального активу охоплює:

- вартість його придбання, яка включає імпортне мито та податок на придбання, який не підлягає відшкодуванню, після вирахування торгівельних та інших знижок;
- будь-які витрати, які можна безпосередньо віднести на підготовку цього активу для його використання за призначенням.

Якщо нематеріальний актив не відповідає вказаним критеріям визнання, витрати, пов'язані з його придбанням чи створенням, визнаються витратами того звітного періоду, протягом якого вони були здійснені, без визнання таких витрат у майбутньому нематеріальним активом. Витрати, що здійснюються для підтримання об'єкта в придатному для використання стані та одержання первісно визначеного

розміру майбутніх економічних вигід від його використання, включаються до складу витрат звітного періоду.

Визнання витрат у балансовій вартості нематеріального активу припиняється тоді, коли цей актив досягає стану, необхідного для його функціонування.

Придбані нематеріальні активи капіталізуються (та потім амортизуються), якщо відповідають критеріям капіталізації.

Компанія не капіталізує витрати на сплату відсотків за кредит, тому не включає їх до первісної вартості нематеріальних активів, придбаних повністю або частково за рахунок кредиту Компанії, дані витрати списуються на фінансові витрати звітного періоду. Такі витрати капіталізуються в тому випадку, якщо актив створено з використанням кредитних коштів.

Нематеріальні активи, створені власними силами

Витрати на дослідження списуються на витрати звітного періоду, в якому вони були здійснені, та відображаються у Звіті про рух грошових коштів у складі витрат інвестиційної діяльності. Витрати на дослідження капіталізуються тільки після встановлення технічної та економічної доцільності.

Строк корисного використання та амортизація

Відображення нематеріального активу в обліку базується на строку його корисної експлуатації. Нематеріальний актив із визначеним строком корисної експлуатації підлягає амортизації на строк, указаний у договорі, на патенті, ліцензії, свідоцтві та ін. Для нематеріальних активів, таких, що неможливо визначити строк корисного використання, норми амортизації визначаються у розрахунку на 10 років. Активи з необмеженим строком корисного використання (наприклад, торгові марки) не амортизуються, але перевіряються раз у рік на знецінення та на можливий перехід до активів, які амортизуються.

Об'єктом амортизації є вартість нематеріального активу.

Для застосування прямолінійного методу кожній групі нематеріальних активів орієнтовно встановлюються строки амортизації нематеріальних активів відповідно до правовстановлюючого документа.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації переглядається в кінці кожного фінансового року. Якщо очікуваний строк корисної експлуатації активу відрізняється від його попередніх оцінок, період амортизації слід відповідно змінити. У Компанії до нематеріальних активів застосовують прямолінійний метод нарахування амортизації. Під час розрахунку вартості, яка амортизується, ліквідаційна вартість нематеріальних активів прирівнюється до нуля.

Прибутки або збитки, що виникають від припинення визнання нематеріального активу в результаті його ліквідації чи вибуття, визначаються як різниця між чистими надходженнями від вибуття та балансовою вартістю активу. Вони визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли припиняється визнання активу.

Переоцінка

Порівнювати балансову та справедливую вартість активу необхідно принаймні раз у рік та, якщо балансова вартість нематеріального активу суттєво відрізняється від справедливої вартості, проводити переоцінку. Справедлива вартість активу дорівнює вартості згідно з переоцінкою з відрахуванням наступної накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення.

Облік фінансових інвестицій

Визнання

Фінансові інструменти визнаються тоді, коли є можливість їх достовірно оцінити та якщо існує імовірність того, що Компанія в майбутньому отримає економічні вигоди, пов'язані з їх використанням.

Облік та оцінка на дату складання звітності

Облік фінансових інвестицій у Компанії ведеться в розрізі емітентів та видів інвестицій за допомогою інвентарних карток інвестицій, а також у кількісному та вартісному вимірі.

У бухгалтерському обліку Компанії виділяють наступні групи фінансових інвестицій:

- довгострокові фінансові інвестиції (акції в дочірні підприємства, або такі, що обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств, інші довгострокові фінансові інвестиції) витрати підприємства на придбання цінних паперів, вкладення грошових, матеріальних і нематеріальних активів в інші підприємства з метою отримання інвестиційного доходу протягом тривалого часу. Довгострокові фінансові інвестиції – інвестиції, щодо яких Компанія не має наміру продажу в найближчі роки. Такі інвестиції відображаються в балансі Компанії тільки після переходу права власності на дані активи, відповідно до умов договору купівлі-продажу та виписки реєстратора цінних паперів;
- поточні фінансові інвестиції (інвестиції, щодо яких є намір реалізувати їх протягом наступних 12 місяців).

У випадку, якщо з'являється ймовірність реалізації інвестицій, які обліковуються у складі довгострокових інвестицій Компанії, такі інвестиції на дату звітності відображаються у складі поточних інвестицій.

Компанія класифікує свої фінансові активи за такими категоріями:

- фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через фінансовий результат (придбані або створені в основному з метою продажу або перепродажу в близькому майбутньому; є частиною портфеля ідентифікованих фінансових інструментів, якими управляють разом, та щодо яких існують свідчення останньої фактичної схеми отримання короткострокового прибутку);
- фінансові активи, що утримуються до погашення (якщо Компанія має намір утримувати їх до погашення);
- кредити та дебіторська заборгованість;
- фінансові інструменти наявні для продажу (всі, що не ввійшли в інші групи).

Віднесення фінансових інвестицій до певної категорії відбувається в момент здійснення інвестиції та під час регулярного перегляду відповідності інвестицій поставленим цілям.

Придбання і продаж інвестицій ґрунтується на принципі дати розрахунку. Під час придбання вартість придбання включається в ціну.

Оцінка фінансових інвестицій при їх надходженні – початкове визнання

Торгові цінні папери спочатку обліковуються за справедливою вартістю. Всі інші цінні фінансові активи та зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю плюс витрати, понесені на здійснення операції. Найкращим підтвердженням справедливої вартості при початковому визнанні є ціна угоди.

Прибуток або збиток при початковому визнанні визнається лише тоді, коли існує різниця між справедливою вартістю та ціною угоди (справедлива вартість може визначатися подібними угодами, методом оцінки, який базується на відкритих ринкових даних).

Оцінка фінансових інвестицій на дату складання звітності

При складанні звітності застосовуються наступні методи оцінки фінансових інвестицій:

- за справедливою вартістю: відображаються всі інвестиції крім інвестицій, які утримуються до їх погашення або обліковується за методом участі в капіталі, а також інвестиції, справедливую вартість яких достовірно визначити неможливо;
- за амортизованою собівартістю: відображаються інвестиції, що утримуються до погашення, позики та дебіторська заборгованість;
- за методом участі в капіталі: відображаються інвестиції в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, якщо вони не утримуються виключно для продажу протягом дванадцяти місяців з дати придбання. При складанні звітності довгострокові фінансові інвестиції в акції та інші корпоративні права оцінюються залежно від частки інвестора в капіталі об'єкту інвестування. Якщо вона менше 25% власного капіталу об'єкту інвестування, фінансові інвестиції повинні бути відображені в балансі за собівартістю або за найменшою із двох оцінок – собівартістю або ринковою вартістю.

Оцінка фінансових інвестицій при вибутті

Усі операції з придбання або продажу фінансових інвестицій, що передбачають поставку протягом періоду визначеного законодавством або традиціями ринку, визнаються на дату здійснення угоди, тобто на дату, коли Компанія зобов'язалась надати фінансову інвестицію. Усі інші операції визнаються на дату розрахунку.

Після продажу інвестиції різницю між чистою виручкою від реалізації і балансовою вартістю слід визнавати як дохід або витрати.

Якщо інвестиція була поточним активом, відображеним на основі інвестиційного портфеля за нижчою із двох оцінок – собівартістю або ринковою вартістю, прибуток чи збиток від продажу слід визнавати на основі собівартості.

Облік запасів

Визнання

Запаси визнаються активом, якщо існує ймовірність того, що Компанія отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з їх використанням, та їх вартість може бути достовірно визначена.

Облік та оцінка на дату складання звітності

Бухгалтерський облік запасів Компанії здійснюється за наступними групами:

- сировину, основні й допоміжні матеріали, комплектуючі вироби та інші матеріальні цінності, що призначені для виробництва продукції, виконання робіт, надання послуг, обслуговування виробництва й адміністративних потреб (витратні медичні матеріали, паливо, рекламна продукція, інші);
- товари у вигляді матеріальних цінностей, що придбані (отримані) та утримуються підприємством з метою подальшого продажу (лікарські засоби, інші).

Одиницею бухгалтерського обліку запасів є їх найменування або однорідна група (вид). У Компанії облік ведуть за такими однорідними групами: витратні медичні матеріали, запаси для господарських цілей, паливо, запасні частини, матеріали на модернізацію та ремонт, рекламна продукція, канцелярські та господарські матеріали та інші.

Облік запасів у Компанії ведеться в кількісно-сумовому вираженні із закріпленням за матеріально-відповідальною особою, застосовуючи оборотно-сальдові відомості та з дотриманням основних принципів бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Оцінка запасів при їх надходженні

Придбані (отримані) або вироблені запаси зараховуються на баланс Компанії за фактичною собівартістю (первісною вартістю).

Первісною вартістю запасів є собівартість запасів, яка складається з таких фактичних витрат: витрати на придбання, витрати на переробку, інші витрати, які безпосередньо пов'язані з придбанням запасів і доведенням їх до стану, в якому вони придатні для використання в запланованих цілях. До таких витрат, зокрема, належать прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати підприємства на доопрацювання і підвищення якісно технічних характеристик запасів.

Одиницею бухгалтерського обліку запасів вважати кожне їх найменування.

Окремий облік транспортно-заготівельних на окремому рахунку не вести, а включати вартість транспортно-заготівельних витрат до вартості придбаних запасів за кожною операцією окремо.

Торгівельну націнку для запасів, придбаних для подальшого продажу, встановлювати та затверджувати залежно від ринкової ситуації окремим наказом Генерального директора.

Оцінка запасів при їх вибутті

У випадку відпуску запасів, при продажу та іншому вибутті застосовувати такі методи їх оцінки:

- за методом ідентифікованої собівартості – при вибутті великогабаритних товарів, що мають номер заводу-виробника;
- за методом ФІФО (собівартості перших за часом надходження запасів) – в усіх інших випадках;
- ціни продажу – товари у вигляді матеріальних цінностей, що придбані (отримані) та утримуються підприємством із метою подальшого продажу (лікарські засоби, інші).

Для всіх одиниць бухгалтерського обліку запасів, що мають однакове призначення та однакові умови використання, застосовується тільки один із наведених методів.

Оцінка запасів на дату балансу

На дату балансу запаси відображаються в бухгалтерському обліку і звітності за однією з двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації.

Облік грошових коштів

Оцінка грошових коштів, які знаходяться в касі та на рахунках у Компанії, буде однаковою. Грошові кошти в національній валюті відображаються в бухгалтерському обліку за номінальною вартістю.

Грошові кошти в іноземній валюті, відповідно до принципу єдиного грошового вимірника для відображення в обліку, також повинні бути виражені в національній валюті. Важливу роль при оцінці грошових коштів відіграє принцип обачності, що передбачає застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки грошових коштів, які повинні запобігати завищенню оцінки активів.

Монетарні статті в іноземній валюті відображаються з використанням валютного курсу на дату балансу, тобто здійснюється їх перерахунок і нарахування курсової різниці.

Отримані в результаті перерахунку курсові різниці відображаються у складі операційних доходів або витрат. У бухгалтерському обліку й звітності вони відображаються в тому звітному періоді, до якого належить дата розрахунку, або в якому складається бухгалтерська звітність.

Облік грошових коштів у Компанії ведеться в розрізі валют, в розрізі рахунків у банках, у яких відкриті поточні та депозитні рахунки.

Облік дебіторської заборгованості

Визнання

Дебіторська заборгованість визнається активом, якщо існує ймовірність отримання підприємством майбутніх економічних вигід та може бути достовірно визначена її сума.

Облік та оцінка на дату складання звітності

У своєму обліку Компанія поділяє дебіторську заборгованість на поточну та довгострокову.

Облік дебіторської заборгованості здійснюється в розрізі контрагентів та укладених з ними договорів, дотримуючись методу нарахування. Відповідно до принципу обачності та з метою покриття у майбутньому безнадійної дебіторської заборгованості, Компанія нараховує резерв сумнівних боргів.

Для розрахунку резерву сумнівних боргів застосовується метод «абсолютної суми». Дебіторська заборгованість вважається сумнівною у разі прострочення погашення боргу протягом 6 місяців із моменту виникнення. Резерв сумнівних боргів підлягає перегляду кожен звітний період. У разі непогашення дебіторської заборгованості протягом наступних 6 місяців із моменту віднесення до резерву сумнівних боргів та заборгованості, щодо якої існує впевненість у її непогашенні боржником, ця заборгованість вважається безнадійною та підлягає списанню за рахунок резерву сумнівних боргів. У разі недостатності нарахованого резерву сумнівних боргів, суму безнадійної дебіторської заборгованості списують до складу інших операційних витрат.

У разі, якщо сума боргу перевищує 25 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року, боржнику направляється повідомлення про прощення (анулювання) боргу.

Довгострокова дебіторська заборгованість належить до необоротних активів Компанії. Облік довгострокової дебіторської заборгованості здійснюється в розрізі контрагентів та укладених із ними договорів, дотримуючись методу нарахування.

Облік власного капіталу

Визначення та Визнання

Власний капітал — це власні джерела підприємства, які без визначення строку повернення внесені засновниками або залишені ними (засновниками) на підприємстві з уже оподаткованого прибутку.

На величину власного капіталу впливають:

- інвестиції, які збільшують активи за рахунок додаткових коштів власника Компанії;
- вилучення коштів власниками Компанії, що зменшує активи та власний капітал Компанії;
- доходи, які призводять до зростання власного капіталу (нерозподілений прибуток);
- витрати, які зменшують величину власного капіталу.

Облік забезпечень і зобов'язань

Визнання

Зобов'язання визнається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує імовірність зменшення економічних вигід у майбутньому внаслідок його погашення. Якщо на дату балансу, раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Забезпечення створюються для відшкодування наступних (майбутніх) операційних витрат на:

- виплату відпусток працівникам;
- забезпечення інших витрат і платежів.

Суми створених забезпечень визнаються витратами в періоді нарахування.

Облік та оцінка на дату складання звітності

Із метою бухгалтерського обліку в Компанії зобов'язання поділяються на:

- довгострокові;
- поточні.

Довгострокові зобов'язання, на які нараховуються відсотки, відображаються в балансі за їх теперішньою вартістю.

Визначення теперішньої вартості залежить від умов та виду зобов'язання.

У поточні зобов'язання входять забезпечення, які створюються для відшкодування наступних (майбутніх) операційних витрат на:

- виплату відпусток працівникам ;
- резерви.

Компанія розрізняє резерви, які відображаються у балансі і створюються для забезпечення майбутніх зобов'язань, та умовні зобов'язання – це можливе зобов'язання яке буде підтверджено у результаті того, що в майбутньому реалізуються або ні певні події. Умовні зобов'язання розкриваються у примітках до фінансової звітності.

Резерви утворюються, коли:

- компанія має реальне зобов'язання, яке зумовлене минулими подіями;
- вірогідно, що для погашення зобов'язання потрібно сплатити кошти;
- суму зобов'язання можна оцінити.

Залишок будь-якого виду забезпечень Компанії переглядається на кожну дату балансу та, за потреби, коригується (збільшується або зменшується). У разі відсутності ймовірності вибуття активів для погашення майбутніх зобов'язань, сума такого забезпечення підлягає сторнуванню.

Сума забезпечення на виплату відпусток визначається щомісяця, виходячи з кількості днів відпусток, що надаються в році, середньоденної суми витрат на оплату

праці працівників з включенням до цього резерву відповідних сум усіх відрахувань (зборів) на обов'язкове соціальне страхування, що сплачується за рахунок підприємства.

Забезпечення використовується для відшкодування лише тих витрат, для покриття яких воно було створено.

Облік податку на прибуток

Оподатковуваний прибуток (податковий збиток) – прибуток (збиток) за період, визначений відповідно до правил, установлених Податковим кодексом України від 02.12.2010 р. № 2755-VI, згідно з яким податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).

Податкові витрати (податковий дохід) – загальна сума, що включається до визначення прибутку або збитку за період відповідно до поточних та відстрочених податків.

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (податкового збитку) за період.

Відстрочені податкові зобов'язання – суми податків на прибуток, що підлягають сплаті в майбутніх періодах відповідно до оподатковуваних тимчасових різниць.

Відстрочені податкові активи – це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди; та
- перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Тимчасові різниці – це різниці між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в звіті про фінансовий стан та їх податковою базою. Тимчасові різниці можуть бути:

- *тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню* – тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають оподаткуванню, коли балансова вартість активу або зобов'язання відшкодовується чи погашається;
- *тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню* – тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають вирахуванню, коли балансова вартість активу чи зобов'язання відшкодовується або погашається.

Відстрочене податкове зобов'язання слід визнавати щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню.

На основі бухгалтерського обліку нараховуються податок на прибуток і складається податкова звітність, зокрема декларації з податку на прибуток підприємств, форма, правила, порядок і терміни подання якої визначаються чинним податковим законодавством.

У кінці кожного звітного року Компанія переоцінює свої відстрочені податкові активи / зобов'язання та у разі виникнення розбіжності проводить відповідні нарахування.

Облік виплат персоналу

Працівники можуть надавати послуги Компанії на основі повної або часткової, постійної або періодичної зайнятості та на тимчасовій основі.

Компанії слід визнавати зобов'язання, якщо працівник надав послуги в обмін на виплати працівникам, які мають бути сплачені в майбутньому, та витрати, якщо

підприємство спожило економічну вигоду від послуг працівника. Нарахована сума виплат робітникам за роботу, виконану в поточному періоді, визнається поточним зобов'язанням. Витрати на виплати персоналу відображаються у звітності відповідно до принципу відповідності, тобто відповідають тому періоду до якого вони відносяться.

Витрати працівникам в Компанії поділяються:

- короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата за окладами, основні та додаткові відпустки, оплата тимчасової непрацездатності, оплата декретної відпустки, премії;
- виплати при звільненні, такі як вихідна допомога.

Короткострокові компенсовані періоди відсутності працівника Компанія визнає як:

- накопичувальні компенсації – це компенсації які переносяться на майбутній період та можуть використовуватись в майбутніх періодах (щорічна основна відпустка, додаткова відпустка, що надається матерям які мають двох і більше дітей);
- не накопичувальні компенсації – це компенсації які не переносяться на майбутні періоди, якщо право працівника на відпустку поточного періоду не використано, або використано частково, такі як декретна відпустка по догляду за дитиною, відпустка ЧАЕС, тимчасова непрацездатність та військова служба.

Виплати за невідпрацьований час, які належать до накопичення, визнаються зобов'язанням через створення забезпечення у звітному періоді. Компанія формує забезпечення по виплатам персоналу за невідпрацьований час – резерв відпусток.

Облік доходів та витрат

Визначення, визнання та класифікація доходу

Дохід – збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження або збільшення корисності активів чи зменшення зобов'язань, що веде до збільшення власного капіталу, крім випадків, пов'язаних із внесками учасників власного капіталу. Дохід включає як дохід від звичайної діяльності, так і прибуток від інших операцій. Дохід від звичайної діяльності є доходом, який виникає в ході звичайної діяльності. Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки, коли виникає зростання майбутніх економічних вигід, пов'язаних зі збільшенням активу або зменшенням зобов'язання. У бухгалтерському обліку Компанії сума доходу оцінюється справедливою вартістю отриманої компенсації або компенсацією, яка має бути отримана. Дохід виражається в тій сумі грошових коштів чи їх еквівалентів, які були отримані або підлягають отриманню.

У Компанії, відповідно до П(С)БО 15 «Дохід», затверджено наступний класифікатор доходів для використовувати його в бухгалтерському обліку Компанії за такими групами:

- дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- інші операційні доходи;
- фінансові доходи;
- інші доходи.

Дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – загальний дохід (виручка) від реалізації продукції, товарів, робіт або послуг без вирахування наданих знижок, повернення раніше проданих товарів та непрямих податків і зборів (податку на додану вартість, акцизного збору тощо).

Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) визначається шляхом вирахування з доходу від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг наданих знижок, вартості повернутих раніше проданих товарів, доходів, що за договорами належать комітентам (принципалам тощо), та податків і зборів.

До складу інших операційних доходів включаються суми інших доходів від операційної діяльності підприємства, крім чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), зокрема: дохід від операційної оренди активів; дохід від операційних курсових різниць; відшкодування раніше списаних активів; дохід від роялті, відсотків, отриманих на залишки коштів на поточних рахунках в банках, дохід від реалізації оборотних активів (крім фінансових інвестицій), необоротних активів, утримуваних для продажу, та групи вибуття тощо.

До складу фінансових доходів включаються дивіденди, відсотки та інші доходи, отримані від фінансових інвестицій (крім доходів, які обліковуються за методом участі в капіталі).

До складу інших доходів, зокрема, включаються дохід від реалізації фінансових інвестицій; дохід від неопераційних курсових різниць та інші доходи, які виникають у процесі господарської діяльності, але не пов'язані з операційною діяльністю підприємства.

Облік доходів Компанії ведеться дотримуючись принципів нарахування та відповідності доходів. Планом рахунку доходи представлені двома групами: звичайні і надзвичайні. Звичайні розподіляються на операційні та фінансові.

Визначення, визнання та класифікація витрат

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

У бухгалтерському обліку Компанії витрати відображаються одночасно зі зменшенням активів, або збільшенням зобов'язань. Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Якщо актив забезпечує одержання економічних вигід протягом кількох звітних періодів, то витрати визнаються шляхом систематичного розподілу його вартості (наприклад, у вигляді амортизації) між відповідними звітними періодами.

Залежно від визначених видів доходів у Компанії, в бухгалтерському обліку Компанії виділяють наступні групи видів витрат:

- собівартість реалізованих товарів;
- адміністративні витрати;
- витрати на збут;
- інші витрати операційної діяльності;
- фінансові витрати;
- витрати від участі в капіталі;
- інші витрати.

Витрати, пов'язані з операційною діяльністю, які не включаються до собівартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг), поділяються на адміністративні витрати, витрати на збут та інші операційні витрати.

До складу загальноновиробничих витрат включаються:

- адміністративні витрати – загальногосподарські витрати, спрямовані на обслуговування та управління Компанією;
- витрати на збут – витрати, пов'язані з реалізацією (збутом) продукції (товарів, робіт, послуг).

До складу витрат на збут у Компанії належать витрати на маркетинг та рекламу та витрати, пов'язані з реалізацією страхових послуг.

Інші операційні витрати, які включають:

- суму безнадійної дебіторської заборгованості та відрахування до резерву сумнівних боргів;
- втрати від знецінення запасів;
- нестачі й втрати від псування цінностей;
- визнані штрафи, пеня, неустойка;
- витрати на утримання об'єктів соціально-культурного призначення;
- інші витрати операційної діяльності.

Витрати операційної діяльності для забезпечення обліку витрат у межах розподілу їх між господарськими процесами Компанія в обліку групує за економічними елементами й обліковує на рахунках 8 Класу «Витрати за елементами». Рахунки класу 8 призначені для узагальнення інформації про елементи витрат незалежно від місць їх виникнення та видів послуг.

У Компанії затверджено наступний перелік витрат операційної діяльності, що групуються за такими економічними елементами:

- матеріальні затрати;
- витрати на оплату праці;
- відрахування на соціальні заходи;
- амортизація;
- інші операційні витрати.

До фінансових витрат належать витрати на відсотки (за користування кредитами отриманими, за облігаціями випущеними, за фінансовою орендою тощо) та інші витрати Компанії, пов'язані із залученням позикового капіталу.

Втрати від участі в капіталі є збитками від інвестицій в асоційовані, дочірні або спільні підприємства, які обліковуються методом участі в капіталі.

До складу інших витрат включаються витрати, які виникають під час звичайної діяльності (крім фінансових витрат), але не пов'язані безпосередньо з реалізацією послуг.

Закриття всіх рахунків доходів та витрат Компанії здійснюється щомісячно.

3. Нематеріальні активи

Станом на 31.12.2019 р., інші нематеріальні активи включали:

(тис. грн.)

Група	Первісна вартість	Накопичена амортизація	Балансова вартість
Програмне забезпечення	3 125	1 052	2 073
Веб-сайти	1 192	314	878
Ліцензії	2	-	2
Всього інших нематеріальних активів (Примітка І)	4 319	1 366	2 954

Станом на 31.12.2018 р., інші нематеріальні активи включали:

(тис. грн.)

Група	Первісна вартість	Накопичена амортизація	Балансова вартість
Програмне забезпечення	2 634	772	1 862
Веб-сайти	989	204	785
Ліцензії	2	-	2
Всього інших нематеріальних активів (Примітка І)	3 625	976	2 649

4. Основні засоби

Група основних засобів «Будинки, споруди та передавальні пристрої» відображається за переоціненою вартістю.

За висновком суб'єкта оціночної діяльності СПД Голего М.В. вартість нерухомості Компанії не відрізняється від первісної вартості станом на 31.12.2019 р.

Станом на 31.12.2019 р., об'єкт нерухомості відображений у Звіті про фінансовий стан із залишковою вартістю **95 277 тис. грн.**

Станом 31.12.2019 р. та 31.12.2018 р., справедлива вартість об'єкта нерухомості була визначена на підставі результатів незалежної оцінки. Для оцінки об'єкта нерухомості використаний порівняльний підхід.

Згідно з проведеними тестами на знецінення основних засобів станом на 31.12.2019 р., суттєвих відхилень не виявлено, тому в бухгалтерському обліку дооцінка/уцінка не проводилась.

5. Грошові кошти

Грошові кошти та їх еквіваленти є статтями, які легко конвертуються в певну суму наявних коштів і піддаються незначній зміні вартості. Суми, щодо яких є які-небудь обмеження на використання, відсутні. Компанія включає до складу грошових і прирівняних до них коштів наявні кошти й залишки на банківських рахунках та короткострокові депозити.

6. Власний капітал

Структура капіталу включає: зареєстрований капітал, капітал в дооцінках, резервний капітал відповідно до Звіту про власний капітал.

Зареєстрований капітал розподілений таким чином:

Учасник	31.12.2019		31.12.2018	
	тис. грн.	%	тис. грн.	%
ПрАТ «АСК «ІНГО Україна»	89 320	100	89 320	100

Резервний капітал сформований за рахунок нерозподіленого прибутку за рішенням Загальних зборів акціонерів. Згідно з Протоколом чергових Загальних зборів акціонерів №1 від 25.04.2019 р., резервний капітал було поповнено на **191 тис. грн.** та станом на 31.12.2019 р. останній дорівнює **191 тис. грн.**

7. Інші операційні доходи та витрати

Структура інших операційних доходів Компанії в 2019 році наступна:

(тис. грн.)

Інші операційні доходи <small>1</small>	Сума <small>2</small>
Доходи по договору доручення (комісії)	150
Оприбуткування запасів	47
Списання кредиторської заборгованості	12
Операційна курсова різниця	3
Інше	38
Інші операційні доходи, всього:	250

Структура інших операційних витрат Компанії в 2019 році наступна:

(тис. грн.)

Інші операційні витрати <small>1</small>	Сума <small>2</small>
Оренда земельної ділянки	1 263
Резерв сумнівних боргів	205
Податок на нерухоме майно	162
Штрафи, пені, неустойки	142
Нестачі та втрати від псування цінностей	90
Операційна курсова різниця	9
Інше	94
Інші операційні витрати, всього:	1 965

8. Податок на прибуток

Відповідно до законодавства України, у звітному періоді діяла податкова ставка з податку на прибуток в розмірі 18%.

Пояснення взаємозв'язку між податковими витратами (доходами) та обліковим прибутком (збитком):

(тис. грн.)

Показник <small>1</small>	Сума <small>2</small>
Прибуток (збиток) до оподаткування	6 111
Податкова ставка	18
Податок на прибуток згідно з діючою ставкою	1 100
Витрати та доходи, які не підлягають вирахуванню при визначенні оподаткованого прибутку	-1 100
Всього:	0

9. Звіт про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів сформовано прямим методом шляхом розкриття інформації про основні види валових грошових надходжень і виплат.

Склад статей звіту про рух грошових коштів «Інші надходження»:

Показник <small>1</small>	Сума, тис. грн. <small>2</small>
Надходження по договору доручення (комісії)	156
Інші	3
Всього:	159

Склад статей звіту про рух грошових коштів «Інші витрачання»

Показник <small>1</small>	Сума, тис. грн. <small>2</small>
Витрачання на розрахунково-касове обслуговування	354
Сплата штрафів	137
Перерахування аліментів	117
Виплата підзвітних сум працівникам	38
Інші витрачання	52
Всього:	698

10. Операційна оренда – Компанія виступає як орендар

Загальна сума майбутніх мінімальних орендних платежів станом на 31 грудня становить:

(тис. грн.)

Показник <small>1</small>	31.12.2019 <small>2</small>	31.12.2018 <small>3</small>
Протягом одного року	606	450
Понад один рік, але не більше п'яти років	592	-
Всього:	1 198	450

11. Розкриття інформації про пов'язані сторони

Перелік пов'язаних сторін Компанії станом на 31.12.2019 р.:

- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна»;
- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна Життя»;
- провідний управлінський персонал.

Всього у звітності за 2019 рік відображені операції з пов'язаними сторонами:

Показник	Сума, тис. грн.
Залишок кредиторської заборгованості на 31.12.2019 р. з:	
- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна»	11 476
- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна Життя»	-
Залишок дебіторської заборгованості на 31.12.2019 р. з:	
- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна»	1 067
- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна Життя»	3
Доходи за 2019 рік:	
- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна», зокрема:	
надання медичних послуг	17 150
реалізація медикаментів	6 818
по договорах доручення (комісії)	150
Витрати за 2019 рік:	
- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна», зокрема:	
Страхування автомобілів	56
Оренда нерухомості	456
Оренда автомобіля	32
- ПрАТ «АСК «ІНГО Україна Життя», зокрема:	
Страхування співробітників	157

Операції з управлінським персоналом

Компенсаційні виплати управлінському персоналу представлені сумою нарахованої заробітної плати та включені в адміністративні витрати в загальній сумі **2 049 тис. грн.**

12. Політика управління ризиками

Основні фінансові зобов'язання Компанії включають торгіву та іншу кредиторську заборгованість. Зазначені фінансові зобов'язання призначені головним чином для забезпечення фінансування діяльності Компанії. Компанія має фінансові активи, такі як торговельна та інша дебіторська заборгованість та грошові кошти, що виникають безпосередньо в ході операційно-господарської діяльності Компанії.

Компанія не брала участі в будь-яких операціях із використанням похідних фінансових інструментів. Загальна програма управління ризиками спрямована на відстеження динаміки фінансового ринку України і зменшення його потенційного негативного впливу на результати діяльності Компанії.

У процесі своєї діяльності Компанія піддається дії різних фінансових ризиків, зокрема ризику ліквідності та кредитного ризику. Загальна програма управління ризиками в Компанії приділяє особливу увагу непередбачуваності фінансових ринків і має на меті звести до мінімуму їх негативні наслідки для результатів діяльності Компанії. Основні цілі управління фінансовими ризиками – визначити ліміти ризику і встановити контроль над тим, щоб ці ліміти не перевищувалися. Метою управління операційними і юридичними ризиками є забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур і політики, направлених на зведення цих ризиків до мінімуму.

Валютний ризик

Як і для багатьох інших підприємств, що здійснюють свою діяльність в Україні, іноземні валюти, зокрема долар США та євро, відіграють значну роль у процесі проведення Компанією різних типів операцій в Україні.

Кредитний ризик

Фінансові інструменти, які потенційно наражають Компанію на кредитні ризики, в основному включають кошти в банках, а також торгіву дебіторську заборгованість. Грошові кошти розміщуються в українських фінансових установах, які вважаються такими, що мають мінімальний ризик невиконання зобов'язань на момент внесення коштів.

Кредитний ризик, властивий іншим фінансовим активам Компанії, виникає внаслідок неспроможності іншої сторони розрахуватися за своїми зобов'язаннями, при цьому максимальний розмір ризику дорівнює балансовій вартості відповідних фінансових інструментів.

Найвищого кредитного ризику Компанія зазнає з дебіторської заборгованості. Компанія управляє цим ризиком шляхом постійного відстеження кредитоспроможності клієнтів. Указаний ризик періодично оцінюється і приймається до уваги при нарахуванні резерву сумнівних боргів. Керівництво не вважає, що у Компанії виникає істотний ризик збитків понад уже сформований резерв на зниження вартості дебіторської заборгованості.

Балансова вартість фінансових активів представляє максимальну величину, схильну до кредитного ризику. Максимальний рівень кредитного ризику на звітну дату 31.12.2019 р. склав:

(тис. грн.)

Показник	Сума
¹	²
Дебіторська заборгованість за товари (роботи, послуги)	8 353
Грошові кошти та їхні еквіваленти	11 286
Разом фінансові активи:	19 639

Ризик ліквідності

Компанія проводить аналіз терміновості заборгованості і планує свою ліквідність залежно від очікуваного терміну виконання зобов'язань.

Нижче наведено інформацію станом на 31.12.2019 р. про договірні недисконтовані платежі за фінансовими зобов'язаннями Компанії в розрізі термінів погашення цих зобов'язань:

(тис. грн.)

Показник	Балансова вартість	Потоки грошових коштів за угодою	12 місяців або менше	1–5 років	Більше ніж 5 років
¹	²	³	⁴	⁶	⁷
Торгова та інша кредиторська заборгованість	681	681	681	-	-
Разом фінансові зобов'язання	681	681	681	-	-

Управління капіталом

Компанія розглядає позиковий капітал та капітал як основні джерела формування капіталу. Завданням Компанії при управлінні капіталом є забезпечення спроможності Компанії продовжувати функціонувати як постійно діюче підприємство з метою отримання прибутків, а також для забезпечення фінансування своїх операційних потреб, капіталовкладень та стратегії розвитку Компанії. Політика Компанії з управління капіталом спрямована на забезпечення та підтримку його оптимальної структури з метою зменшення сукупних витрат на залучення капіталу і забезпечення гнучкості доступу Компанії до ринків капіталу.

Компанія не має на балансі заборгованості за залученими позиковими коштами.

13. Справедлива вартість фінансових інструментів

Фінансові активи і фінансові зобов'язання Компанії містять грошові кошти та їх еквіваленти, дебіторську і кредиторську заборгованість. Усі фінансові інструменти Компанії відносяться до інструментів 2 рівня ієрархії джерел оцінок справедливої вартості активів та зобов'язань, справедлива вартість яких була визначена на вихідних даних, що спостерігаються для активу або зобов'язання безпосередньо (ціни) або опосередковано (похідні від цін). Поточна вартість усіх фінансових інструментів Компанії приблизно дорівнює їхній справедливій вартості.

Нижче наведено порівняння балансової і справедливої вартості фінансових інструментів Компанії, відображених у фінансовій звітності, за категоріями.

(тис. грн.)

Показник	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2019	31.12.2018	31.12.2019	31.12.2018
1	2	3	4	5
Фінансові активи				
Дебіторська заборгованість за товари (роботи, послуги)	8 353	8 302	8 353	8 302
Грошові кошти та їхні еквіваленти	11 286	6 040	11 286	6 040
Всього:	19 639	14 342	19 639	14 342
Фінансові зобов'язання				
Кредиторська заборгованість за товари (роботи, послуги)	681	517	681	517
Всього:	681	517	681	517

14. Події після дати балансу

Події, які потребують коригування фінансової звітності чи розкриття інформації, відсутні.

Директор

Головний бухгалтер

Джевага С.В.

Чабан О.М.